మమతా - మనసూ

శ్రీ కానాదిభట్ల సుబ్బారావు

పౌర్ణమి చంద్రుడు చల్లని కిరణాలను ప్రసరింపజేస్తూ ఆకాశంలో పచార్లు చేస్తున్నాడు. తారలు మిణుకుమిణుకుమని నవ్వుకుంటున్నాయ్. ఆ చల్లని వెన్నెల్లో ఒక బాలుడూ, బాలికా ఇసుకగూళ్ళు కట్టుకొని కేరింతలు కొడుతూ ఆడుకుంటున్నారు. వాళ్ళలా ఎంతో సేపు ఆడుకున్నారు, పాడుకున్నారు.

ఇంతలో ఆ బాలిక "బావా! ప్రొద్దుక్రుంకి చాలసేపయింది. అమ్మ కొడుతుందేమో వెళదాం పద" అంది.

ఇంక నయం అరుంధతీ! గుర్తుచేశావ్. లేకపోతే ఎంచక్కా ఆడుకునేవాళ్ళం అన్నాడు.

నీ వేళాకోళంకేంగాని పద మధూ! అంది.

ఇద్దరూ పరుగెత్తుకుంటూ వెన్నెల్లో ముందుకు పరుగెత్తారు.

ఎక్కడికి పోయారే యింతసేపటిదాకానూ. నీళ్ళోసుకోవాలని గుర్తులేదా - అని గద్దించింది ఇంటికి రాగానే.

కిక్కురుమనకుండా పోసుకున్నారు. నీళ్ళోసుకొని భోజనంచేశారు. ఆ తర్వాత పుస్తకాలు ముందరేసుకు, కూర్చున్నారేగాని చదువుమీద ధ్యాసేలేదు. నిద్దర తూలిపోతూంది. ఇంతలో అరుంధతి తూలి పుస్తకం మీద పడింది.

ఇదిగో అరూ! నిద్దరపోతున్నావ్. అత్తయ్యతో చెపుతానని గద్దించాడు మధు.

సరే చెప్పు చూద్దాం. మొన్న గోలీలాడిన సంగతి చెప్పనా ఏవిటీ అని వెక్కిరించింది అరుంధతి. మధు కిక్కుమనలేదు. ఇంతలో అరుంధతినాన్న రావటం చూసి గప్‌చుప్‌గా పాఠాలు చదవటం సాగించారు.

♦ ♦ ♦

అరుంధతీ, మధులు మేనమామ మేనత్త బిడ్డలు. మధు చూడటానికి చాలా అందంగా వుంటాడు. కలువపువ్వుల్లాంటి కళ్ళతో సంపెంగ పూవులాటి నాసికతో ఎంతో నాజూగ్గానూ, అందంగానూ వుంటాడు. ఇక అరుంధతి మాట చెప్పేదేమిటి? కుందనపు బొమ్మ. కోటేరేసిన ముక్కుతో మల్లెపువ్వుల్లాంటి కళ్ళతో ముద్దొచ్చినట్లు కనపడుతుంది.

మధు స్వంతవూరు పల్లటూరే అయినా మేనమామ బలవంతంచేసి తన యింట్లోనే వుంచుకొని చదువు చెప్పిస్తున్నాడు. ఎప్పటికయినా మధు వాళ్ళింటి అల్లుడే కదా అనుకుని మాట్లాడలేదు.

ఇల్లా కాలం గడిచిపోతూంది. వీధిబడి చదువయిపోయింది. యిద్దరూ హైస్కూల్లో చేరారు. కష్టపడి చదువుతూ ప్రతి సంవత్సరమూ మంచి మార్కులతో ప్యాసయ్యేవాళ్లు.

రోజులు గడిచిపోతున్నయ్. ఇద్దరూ స్కూలు ఫైనలు ప్యాసయ్యారు.

మధును కాలేజీలో చేర్చారు. అరుంధతి కూడా కాలేజీలో చేరుతానని పట్టుబట్టి కూర్చుంది. అయితే ఆమె తల్లిదండ్రులకు యిది యిష్టంలేదు. ఆడపిల్లకు కాలేజీ చదువెందుకులే అనే భావంలో వున్నారు.

"ఐనా ఆడపిల్లలు చదివి వూళ్ళేలటానికా, వుద్యోగాలు చేయటానికా?" ఈ భావంలో వుంది అరుంధతి తల్లి.

తండ్రి కూడా ఏమీ మాట్లాడలేదు.

నీకెందుకులేమ్మా చదువు. కాలేజీ చదువులు ఆడపిల్లలకెందుకు చెప్పు. ఏదో చదువుకున్నావు చాలు. అయినా యిద్దరికి బస్తీలో ఖర్చు భరించాలంటే మాటలా చెప్పు. బావ చదువుకుంటే నువ్వు చదువుకున్నట్లేగా. రేపు బావ పెద్దచదువు చదువుకుంటే పెద్ద వుద్యోగం చేస్తాడు. అప్పుడు మీ యిద్దరూ...

అరుంధతి సిగ్గుతో అవతలకు వెళ్ళింది.

ఇప్పుడేకాని సిగ్గు. పెళ్ళయి నలుగురు పిల్లలు పుట్టిన తర్వాత అన్నీ పోతయి అంది నవ్వుతూ తల్లి.

ఊరుకో అమ్మా అంది నునుసిగ్గుతో అరుంధతి.

ఫస్టు టరమ్ గడిచిపోయింది. ఒకనాడు మధు రూముకు రాగానే ఒక వుత్తరం పడివుంది. కవరు చింపి చూశాడు. అది అరుంధతి వ్రాసింది. చదివి నవ్వుకున్నాడు.

ప్రియమైన బావకు నమస్కారాలు

నీవు కాలేజీలో చేరిన దగ్గరనుండీ వుత్తరాలు

వ్రాయటమే మానుకున్నావు. నన్ను మరిచిపోయావా బావా. వెంటనే జాబు వ్రాస్తావనీ ప్రతీక్షణం నీ జవాబుకోసం ఎదురుచూసే

నీ అరుంధతి

"ఎంత పిచ్చిదానివి అరూ. అంత నమ్మకం లేకపోతే ఎల్లా. నిన్ను మరిచిపోవటం సంభవమా చెప్పు. మనసులు పంచుకొని, వ్యక్తిత్వం తెలిసిన దగ్గరనుండీ ప్రేమించుకున్న మనల్ని విడదీయటానికి విధికయినా మనసు ఒప్పదు. నా మాట నమ్ముతావు కదూ. నీ జవాబుకోసం అనుక్షణం ఎదురుచూసే

నీ "మధు"

ఉత్తరం వ్రాసి తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు. అరుంధతి వ్రాసిన వుత్తరం పదేపదే చదువుకున్నాడు. తను వ్రాసిన వుత్తరం పదిసార్లు చదువుకున్నాడు. గబగబా పోస్టాఫీసుకు వెళ్ళి ఎక్స్‌ప్రెస్ - డెలివరీ చేశాడు.

ఆ సాయంత్రం మధు కేమీ తోచలేదు. స్నేహితులతో ఏదో హాస్యా దంచుతూ కూర్చున్నాడే కాని కాలం గడవటంలేదు. సరే స్నానంచేసి దుస్తులు మార్చుకుని సినిమా హాలువైపు దారితీశాడు.

లోపలకు వెళ్ళేటప్పటికి పిక్చర్ బిగిన్ చేశారు. జనం క్రిక్కిరిసి వుండటంవల్ల స్థలం దొరకలేదు. అల్లాగే ఒదిగి ఓ మూల నుంచున్నాడు. సప్లయిరను పిలిచి ఒక కుర్చీ తెమ్మని చెబుదామనుకున్నాడు కాని వాడెక్కడా కనిపించలేదు. రూపాయిన్నర టిక్కెట్టు తీసుకొని యిదేం ఖర్మరా బాబూ అని విసుగెత్తాడు. చచ్చినా యిక ఫస్టు డే నాడు రాకూడదనుకున్నాడు.

ఇంతలో ప్రక్కనే కూర్చున్న ఒకావిడ కుర్రాడిని తీసి యీ కుర్చీలో కూర్చోండి అంది.

థాంక్సు అని కూర్చున్నాడు.

ఇంటర్‌వెల్ అయింది. లైట్లు వెలిగాయి. ఆ వెలుగులో ప్రక్క కూర్చున్న స్త్రీని చూశాడు. ఆశ్చర్యం! ఆమె మధు క్లాస్‌మేటు.

మీరు మా కాలేజీలోనే కదూ చదువుతున్నారు అన్నాడు.

అవును అంది.

ఆ అబ్బాయి మీ కుమారుడా అన్నాడు.

ఆమె పకపకా నవ్వింది. ఆ నవ్వులో లైట్ల వెలుగులో ఆమె పెదాలకు పూసుకున్న లిప్‌స్టిక్ పౌడర్ తళుక్కుమని మెరిసింది.

వీడు నా తమ్ముడులెండి. పిక్చరుకు వెళదామని ఒకటే పోరుచేస్తుంటే భరించలేక తీసుకొచ్చాను. ఫస్టు డే నాడు రావటం మహాబోరింగుగా వుందండీ అంది.

'అవునండీ. వెధవ రష్. ఇంతకూ మీ పేరేమిటన్నారూ ?

'కళ' అంది.

ఇంతలో దీపాలు ఆరిపోయి పిక్చర్ బిగినయింది. పిక్చరు చూస్తున్నాడేకాని మనసంతా కళ మీదనే వుంది. అబ్బ! ఎంత అందంగా వుంది అని అనుకున్నాడు.

ఇంటికి వచ్చి పడుకున్నాడేకాని నిద్దరపట్టి చావలేదు. ఎంతసేపూ కళే మనోఫలకంముందు ప్రత్యక్షమయ్యేది. ఏమిటో కలలు. తానామెను పెళ్లి చేసుకున్నట్లూ, ఇద్దరూ కబుర్లాడుకుంటున్నట్లూ ఒకటే కలలు. ఎల్లాగో తెల్లవారుఝామున నిద్రపట్టేసరికి బ్రహ్మప్రళయమయింది. మధుకు నిద్ర అరగంట. కలలు రెండు గంటలు.

మర్నాడు క్లాసుకు వెళ్ళాడు. కళవైపు చూసేకాని పాఠంవైపు చూసేలేదు. 'కళ' యావలోపడి అరుంధతిని మరిచిపోయాడు. ఆమె వ్రాసిన వుత్తరాలకు జవాబులు వ్రాయటం మానుకున్నాడు. 'కళ' ప్రాపుకోసం వెంపర్లాడసాగాడు.

ఎల్లాగో కళతో స్నేహం అలవరచుకున్నాడు. ఇద్దరూ సినిమాలకూ, షికార్లకూ తిరగటం ప్రారంభించారు. వాళ్ళ స్నేహం చివరకు మరచిపోనంత గాఢంగా తయారయింది.

ఒకనాడు గోదావరి నది ఒడ్డున యిద్దరూ కూర్చున్నారు. ఏవేవో లోకాభిరామాయణం కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. ఇంతలో మధు అన్నాడు. కళా! నేనొక్కమాట చెపుతాను వింటావూ ?

ఏమిటది అంది కనుబొమలు కొంచెస్తూ. అతడు 'కళ' కళ్ళల్లోకి దీనంగాచూస్తూ మనిద్దరి వివాహం నీకు సమ్మతమేనా కళా ! అన్నాడు.

ఆమె అదిరిపడి వెనక్కు జరిగింది. ఇదా నీతో స్నేహం చేసినందుకు ఫలితం అంది.

కాదు కళా. యిది నా జీవితంమీద ప్రశ్న.

అవును మధూ! నీవు అడిగిన ప్రశ్నకూడా నా జీవితానికి సంబంధించిందే.

నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను.

ఈ ప్రేమ ఎంతసేపు మధూ. ఇదంతా స్నేహం వల్ల కలిసిన ప్రేమేకాని మనస్సులోనుంచి వచ్చిన

ప్రేమ కాదుగా. స్త్రీ పురుషుడితో కలిసి తిరగటం వల్ల వచ్చే ప్రమాదం యిదే. పురుషుడు మంచి చెడులు ఆలోచించకుండా మాట ముందనేస్తాడు. స్త్రీ అల్లా అనదు. ఎందుకంటే అది ఆమె జీవితాంతంవరకూ సంబంధించిన సమస్య. మంచిచేసినా చెడుచేసినా పురుషుడు నలుగురిలోనూ తలెత్తుకుని తిరగగలడు. స్త్రీ అల్లా వుండడానికి సంఘంలో అవకాశం కలుగజేయబడలేదు. నలుగురూ ఆడదాన్నే దుమ్మెత్తిపోస్తారు కాని మగవాడు చేసిన కృత్యాన్ని మాటవరసకయినా లేకపోగా మంచిదని సమర్థిస్తారు అంది.

అయితే నన్ను అపార్థం చేసుకున్నావా కళా.

లేదు మధూ. మగవాళ్ళ మనసులు అల్లా వుంటవని చెప్పాను అంతే.

అయితే నన్ను ...

పెళ్లి చేసుకోవటానికి నా అభ్యంతరంలేదు. ఐతే మనిద్దరం భిన్నమతస్థులం. నీ కులానికీ మా కులానికీ ఏమాత్రం సంబంధమూలేదు. క్రిష్టియన్ స్త్రీని పెళ్లాడేటానికి మీవాళ్లు ఒప్పుకుంటారూ అంది.

ఒప్పుకుంటే ఒప్పుకుంటారు. లేకపోతే మనిద్దరం రిజిష్టరు మారేజి చేసుకుని వుద్యోగం చేసుకుని బ్రదుకుదాం అన్నాడు. ఈ మాటమీద నిలబడితే మన సంఘసంస్కర్తల ఆశయాలు నిజమవుతయి అంది.

నిజంగా కళా !

ఇది మన అదృష్టం అంది.

మధు దగ్గరగా జరిగి భుజంమీద చెయ్యివేశాడు. ఆమె గభాలున వెనక్కు వెళ్ళి - రిజిష్ట్రారు ఆఫీసులో ఆమోదపత్రంమీద సంతకం చేసేటంతవరకూ రెండు గజాల దూరంలోవుండి మాట్లాడవలసిందే అంది.

ఆహో ! నేను...

ఆహోలేదు. గీహోలేదు. ముందు మీ Parents permission తీసుకుని రండి అంది.

అవశ్యం అని వెళ్ళిపోయాడు రూముకు రూముకు వెళ్ళగానే అరుంధతి వ్రాసిన వుత్తరం కనపడింది. Careless గా వుత్తరాన్ని చదివి పారేశాడు.

“కళ ! నిజంగా నా జీవితకళ !” అని బెడ్డింగు మీద పడిపోయాడు.

మర్నాడు తండ్రి దగ్గరనుంచి వుత్తరం వచ్చింది. త్వరలో మధుకు పెళ్ళిచేయబోతున్నామని వ్రాసిన వుత్తరమది.

వెంటనే మధు తన అనంగీకారాన్ని తెలియజేస్తూ వుత్తరం వ్రాశాడు.

మర్నాడే యింటికి బయలుదేరాడు. ఇంటికి రాగానే మధును తల్లీ తండ్రీ నానాచీవాట్లు పెట్టారు. తప్పకుండా అరుంధతిని పెళ్లాడాలని పట్టుబట్టారు. మధు తను ప్రేమించిన 'కళ' విషయం చెప్పి ఆమెను తప్ప ఎవ్వరినీ చేసుకోననీ, లేకపోతే జీవితాంతం బ్రహ్మచారిగా వుంటాననీ మొండిపట్టు పట్టాడు.

చూశావూ ! కాలేజీలో చేరితే జరిగే ఫలితము యిదే. ఏదయినా వుద్యోగంలో ప్రవేశపెడితే బాగుంటుందని నేనంటే నా మాట విన్నావూ. పట్టుపట్టి కాలేజీలో చేర్పిస్తివి. యిక ఏడవండి అన్నాడు భార్యమీద కారాలూ మిరియాలూ నూరుతూ.

నేనేం జేశానివిటి. ఇలా జరుగుతుందనుకున్నానా అంది భార్య.

అరేయ్! అబ్బాయ్! అరుంధతిని చేసుకో. చిన్నప్పటినుంచీ కలిసిమెలిసి తిరిగారు కదూ. నిన్నటిదాకా చేసుకుంటున్నానని యిప్పుడు వద్దంటున్నావూ. క్రిష్టియన్ స్త్రీని పెళ్ళి చేసుకుని కులంమంట కలుపుదామనా? అవ్వేమీ కుదరవు. అరుంధతిని చేసుకుతీరాలిసిందే.

చేసుకోను అన్నాడు.

ఆ క్రిష్టియన్ దాన్ని చేసుకుంటే యీ కొంపలో అడుగెట్టటానికి వీల్లేదు.

సరే అల్లాగయితే అని బెడ్డింగు తీసుకుని రాజమండ్రి బయలుదేరాడు.

ఇంతలో మధు మేనమామా, మేనత్తా, అరుంధతీ బండి దిగారు. మధు అరుంధతివైపు చూడలేదు. మామను పలుకరించలేదు. ముఖాభావంగా వూరుకున్నాడు.

కాళ్లు కడుక్కున్న తర్వాత మధు మామ పెళ్ళి విషయం ఎత్తాడు.

అరుంధతిని చేసుకోనని గట్టిగా చెప్పాడు. మేనమామ విస్తుపోయాడు. అరుంధతి కళ్ళవెంట జలజలా కన్నీళ్ళు పొర్లినై !

ఇంతేనా మధూ ! అన్నాడు మేనమామ.

మధూ ! చిన్ననాటినుంచీ మా యింట్లో చదువుకున్నావు. ఇంతేనా నీ విశ్వాసం - అంది మేనత్త.

అరుంధతి మాత్రం దిగాలుపడి బావవైపు చూస్తూ కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారుస్తున్నది.

సాకవ్వన్నీ తెలీవు. నేను చేసుకోను. అంతే _ అన్నాడు.

అల్లా అయితే నా యింట్లోనుండి వెళ్ళిపో అన్నాడు తండ్రి.

మధు చరచరా బయటకు నడిచాడు ఎవ్వరిమాట లెక్క చేయకుండా.

కాలేజీకి వచ్చాడేకాని మనసులో మనసులేదు. రెండు రోజులు కాలేజీకి వెళ్ళలేదు. 'కళ'కు కన పడటమే మానేశాడు. ఎందుకంటే తన తల్లిదండ్రులు అంగీకరించకపోవటంమూలాన ఏమంటుందోనని.

పదిహేను రోజులనంతరం పార్కులో కలిసింది కళ. కళ మధును మాట్లాడించలేదు. అతనే పలుక రించాడు. కళ మండిపడింది. మీ మగవాళ్ళంతా యింతే. మొదటనే చెప్పాను. మగవారి మాటలు నీటిమూటలని. అందుకనే జాగ్రత్తపడ్డాను. నీవు ఏ నాడయితే నేను కనపడినా మాట్లాడించకుండా ముఖాభావంగా వూరుకున్నావో ఆనాడే గ్రహిం చాను నీ విషయమంతా. నమ్మించి నన్ను నాశనం చేయదలిచావా మూర్ఖుడా - అంది కోపంగా.

లేదు కళా నా మాట.

నీ మాట యిక వినదలచలేదు. ఇష్టమయితే నా భర్తను చూడటానికి రా. అతడు నీకంటె వేయిరెట్లు ఎల్లా మెరుగో మాద్దువుగాని అంది.

నీవు పెళ్ళి చేసుకున్నావా అన్నాడాశ్చర్యంగా.

నీ ప్రేమకోసం తపిస్తూ కూర్చుంటే ఏడిచేదాన్నే.

నీ ముఖాభావాన్ని చూచి కనిపెట్టే అతన్ని అంగీకరించాను అంది.

మధు మాట్లాడలేదు. మనసులో పెనవేసుకున్న దుఃఖం పొంగి పొర్లింది. గిరుక్కున వెనక్కు తిరి గాడు.

అటు కోరివరించిన అరుంధతిని తిరస్కరించాను. ఇటు 'కళ'ను దక్కించుకోలేకపోయాను. రెంటికీ చెడిన రేవడిని. నా అరూ నన్ను క్షమిస్తుందా అని పరిపరివిధాల పరితపిస్తూ కన్నీళ్ళలో దిండును ముద్ద చేశాడు.

నిన్ను అన్యాయం చేశాను. అరూ! దేవుడు నన్నే శిక్షించాడు. నా పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం అనుభ విస్తున్నాను అని ఏడ్చాడు

♦ ♦ ♦

అరూ! నన్ను క్షమిస్తావూ. నీకు అన్యాయం చేయాలని తలపెట్టిన నాకు దేవుడే ప్రాయశ్చిత్తం చేశాడు. ఈ పాపాత్ముడిని క్షమిస్తావు కదూ. ఏ నాటికయినా నీ హృదయంలో స్థానం దొరకు తుందని ఆశించే

నీ మధు

కన్నీళ్ళతో వ్రాసి వుత్తరాన్ని పోష్టుచేశాడు మధు. మూడవనాడు జవాబు వచ్చింది. ఆత్రంగా కవరు చింపాడు.

ప్రియమైన బావకు

నీవు యీనాటికయినా నా బావవయినందుకు ఎంతో సంతోషించాను. నీ పరివర్తనే నా సంతోష భాష్పాలకు కారణం. నీ రాకకోసం ఎదురుచూసే

నీ 'అరుంధతి'

"అరూ! నీది యింత నిష్కల్మష హృదయమని మొదటనే గ్రహించలేకపోయాను" అని ఆనంద భాష్పాలు రాల్చాడు.

ఇంటింటికి కావలసిన

శ్రీవత్స వారి ఔషధములు:-

స్కిన్ డెక్స్

(లోషను & ఆయింటుమెంటు)

గజ్జి, తామర పుండ్లు, కోతలు మొదలగు చర్మ వ్యాధులకు దివ్యాంజనం.

★

శ్రీ కాఫ్

దగ్గు, ఉబ్బసములకు దివ్యౌషధము.

తయారుచేయువారు:

శ్రీవత్స కెమికల్స్ అండ్ డ్రగ్స్ (ప్రయివేట్) లిమిటెడ్,

మద్రాసు - 30